

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1272/2012

af 20. december 2012

om migrering fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (omarbejdning)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 74,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1104/2008 af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽²⁾ og Rådets afgørelse 2008/839/RIA af 24. oktober 2008 om overgang fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽³⁾ har været genstand for væsentlige ændringer. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør de af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Schengeninformationssystemet (SIS), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽⁴⁾ (»Schengenkonventionen«), og dets videreudvikling SIS 1+ udgør et væsentligt værktøj for anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne som en integreret del af Den Europæiske Union.

(3) I medfør af forordning (EF) nr. 2424/2001 ⁽⁵⁾ og afgørelse 2001/886/RIA ⁽⁶⁾ pålagde Rådet Kommissionen at udvikle anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II). Disse retsakter udløb den 31. december

2008, inden SIS II var færdigudviklet. Det var derfor nødvendigt at supplere dem med først forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA og efterfølgende med Rådets forordning (EU) nr. 1273/2012 af 20. december 2012 om migrering fra Schengeninformationssystemet (SIS 1+) til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁷⁾, senest indtil migreringen fra SIS 1+ til SIS II er afsluttet, eller indtil Rådet, der handler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁸⁾ og Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁹⁾, har fastsat en dato.

(4) SIS II blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1987/2006 og ved afgørelse 2007/533/RIA. Denne forordning berører ikke bestemmelserne i disse retsakter.

(5) Testningen af SIS II er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 189/2008 ⁽¹⁰⁾ og i Rådets afgørelse 2008/173/RIA ⁽¹¹⁾.

(6) Udviklingen af SIS II bør fortsætte og bør færdiggøres inden for rammerne af den samlede tidsplan for SIS II, som Rådet godkendte den 6. juni 2008 og derefter ændrede i oktober 2009 i lyset af de retningslinjer, som Rådet udstak den 4. juni 2009 (retlige og indre anliggender). Den nye version af den samlede tidsplan for SIS II forelagde Kommissionen for Europa-Parlamentet og Rådet i oktober 2010.

(7) Der bør foretages en samlet testning af SIS II i tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Testningen bør så hurtigt som muligt efter dens afslutning godkendes som fastsat i forordning (EF) nr. 1987/2006 og i afgørelse 2007/533/RIA. Der bør kun anvendes testdata til den samlede test.

⁽¹⁾ Udtalelse af 21.11.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Se side 32 i denne EUT.

⁽⁸⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽⁹⁾ EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.

⁽¹⁰⁾ EUT L 57 af 1.3.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 57 af 1.3.2008, s. 14.

- (8) Medlemsstaterne bør foretage en testning af udvekslingen af supplerende oplysninger.
- (9) Schengenkonventionen omhandler en teknisk støttefunktion (C.SIS) for SIS 1+. For så vidt angår SIS II omhandler forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA et centralt SIS II bestående af en teknisk støttefunktion og en ensartet national grænseflade (NI-SIS). Den tekniske støttefunktion for det centrale SIS II bør ligge i Strasbourg (Frankrig) og en backupfunktion i Sankt Johann im Pongau (Østrig).
- (10) For bedre at klare de potentielle vanskeligheder i forbindelse med migreringen fra SIS 1+ til SIS II bør der oprettes og testes en midlertidig migreringsarkitektur for SIS. Den midlertidige migreringsarkitektur bør ikke have nogen indflydelse på den operationelle tilgængelighed af SIS 1+. Kommissionen bør stille en konverter til rådighed.
- (11) Den indberettende medlemsstat bør være ansvarlig for, at de oplysninger, der optages i SIS, er korrekte og aktuelle, samt at de er lovligt indberettet.
- (12) Kommissionen bør forblive ansvarlig for det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur. Dette ansvar indebærer at vedligeholde og videreudvikle det centrale SIS II og den dertil knyttede kommunikationsinfrastruktur, herunder til enhver tid korrigering af fejl. Kommissionen bør forestå koordinering og støttefunktioner for de fælles aktiviteter. Kommissionen bør især yde den nødvendige tekniske og operationelle støtte til medlemsstaterne på centralt SIS II-niveau, herunder stille en helpdesk til rådighed.
- (13) Medlemsstaterne er og bør forblive ansvarlige for udviklingen og vedligeholdelsen af deres nationale systemer (N.SIS II).
- (14) Frankrig bør forblive ansvarlig for den tekniske støttefunktion for SIS 1+, således som det udtrykkeligt er bestemt i Schengenkonventionen.
- (15) Repræsentanterne for de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, bør samordne deres foranstaltninger inden for rammerne af Rådet. Det er nødvendigt at fastlægge en ramme for dette organisatoriske tiltag.
- (16) For at støtte medlemsstaterne i forbindelse med valget af den gunstigste tekniske og finansielle løsning bør Kommissionen omgående indlede proceduren med at tilpasse denne forordning ved at foreslå en retlig ramme for migreringen, der i højere grad afspejler den tekniske strategi for migreringen, jf. migreringsplanen for SIS-projektet (»migreringsplanen«), som Kommissionen vedtog efter en positiv afstemning i SIS-VIS-Udvalget den 23. februar 2011.
- (17) Migreringsplanen lægger op til, at alle medlemsstater i omstillingsperioden en efter en skal foretage deres individuelle omstilling af den nationale applikation fra SIS 1+ til SIS II. Det er ud fra et teknisk synspunkt ønskeligt, at medlemsstater, der har foretaget omstilling, vil kunne bruge SIS II fuldt ud fra tidspunktet for omstillingen og ikke skal vente på, at de andre medlemsstater også har foretaget omstillingen. Det er derfor nødvendigt at anvende forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA fra det tidspunkt, hvor den første medlemsstat påbegynder omstillingen. Af hensyn til retssikkerheden bør omstillingsperioden være så kort som muligt og ikke overstige 12 timer. Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA bør ikke forhindre medlemsstater, der endnu ikke har foretaget omstillingen, eller som af tekniske grunde har været nødt til at gå tilbage til det gamle system, i kun at anvende SIS 1+-funktionaliteterne i SIS II i perioden med intensiv overvågning. For at anvende samme standarder og betingelser på indberetninger, databehandling og databeskyttelse i alle medlemsstaterne er det nødvendigt at benytte den retlige ramme for SIS II på de operationelle SIS-aktiviteter i de medlemsstater, der endnu ikke har foretaget omstillingen.
- (18) Det er nødvendigt midlertidigt at bibeholde anvendelsen af visse bestemmelser i afsnit IV i Schengenkonventionen ved at indarbejde disse bestemmelser i denne forordning, da de udgør den retlige ramme for konverteren og den midlertidige migreringsarkitektur under migreringen. Den midlertidige migreringsarkitektur for driften af SIS 1+ gør det muligt at lade SIS 1+ og visse tekniske dele af SIS II-arkitekturen fungere parallelt i en begrænset migreringsperiode, som er nødvendig for at muliggøre en gradvis migrering fra SIS 1+ til SIS II.
- (19) Forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA fastsætter, at den bedste disponible teknologi, med forbehold af en cost-benefit-analyse, bør anvendes til det centrale SIS II. Bilaget til Rådets konklusioner af 4.-5. juni 2009 om den videre udvikling af SIS II fastlægger etape mål, der bør nås for at kunne fortsætte med det nuværende SIS II-projekt. Parallelt hermed er der foretaget en undersøgelse vedrørende udarbejdelsen af et alternativt teknisk scenario for udvikling af SIS II baseret på en videreudvikling af SIS 1+ (SIS 1+ RE) som en nødplan, hvis test viser, at etapekravene ikke er opfyldt. På grundlag af disse parametre kan Rådet beslutte at opfordre Kommissionen til at skifte over til det alternative tekniske scenario.
- (20) Beskrivelsen af de tekniske komponenter i den midlertidige migreringsarkitektur bør derfor tilpasses, så der kan imødeses en anden teknisk løsning, især SIS 1+ RE, for udviklingen af det centrale SIS II. SIS 1+ RE er en mulig teknisk løsning for udviklingen af det centrale SIS II og for at nå de mål for SIS II, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA.

(21) SIS 1+ RE er karakteriseret ved ensartethed mellem SIS II-udvikling og SIS 1+. Henvisningerne i denne forordning til SIS II's tekniske arkitektur og til migreringsprocessen bør derfor, hvis der gennemføres et alternativt teknisk scenario, læses som henvisninger til SIS II baseret på en anden teknisk løsning, som anvendes tilsvarende på denne løsnings tekniske karakteristika i tråd med målsætningen om at udvikle det centrale SIS II.

(22) Uanset det tekniske scenario bør resultatet af migreringen på centralt plan blive, at SIS 1+-databasen og de nye SIS II-funktioner, herunder supplerende datakategorier, bliver tilgængelige i det centrale SIS II. For at lette dataindlæsningen bør det specificeres, at de slettede data, der er omhandlet i Schengenkonventionens artikel 113, stk. 2, ikke migreres fra SIS 1+ til SIS II.

(23) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at give opgaver, der påhviler den i henhold til denne forordning, og budgetgennemførelsesopgaver i underleverance til tredjemand, herunder nationale offentlige organer, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾ («finansforordningen»).

Alle sådanne kontrakter bør overholde databeskyttelses- og datasikkerhedsreglerne og respektere den rolle, som de relevante databeskyttelsesmyndigheder for SIS spiller, navnlig bestemmelserne i Schengenkonventionen og i denne forordning.

(24) Med hensyn til finansieringen af udviklingen af det centrale SIS II baseret på en alternativ teknisk løsning bør den være omfattet af Unionens almindelige budget, idet princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning respekteres. I overensstemmelse med finansforordningen kan Kommissionen overlade opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet til nationale offentlige organer. I overensstemmelse med den politiske kurs og med forbehold af betingelserne i finansforordningen vil Kommissionen, hvis der skiftes over til den alternative løsning, blive opfordret til at overlade opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet vedrørende udviklingen af SIS II baseret på SIS 1+ RE til Frankrig.

(25) Forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA samt Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme⁽²⁾ omfattede blandt de støtteberettigede foranstaltninger, der skal samfinansieres inden for rammerne af Fonden for De Ydre Grænser, udviklingen på nationalt plan af SIS II. I Kommissionens beslutning 2007/599/EF af 27. august 2007 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF, for så vidt angår vedtagelsen af strategiske retningslinjer for

2007-2013⁽³⁾, blev SIS II i erkendelse af betydningen af at støtte en sammenhængende og rettidig udvikling af de nationale projekter parallelt med det centrale SIS II desuden indkredset som en af de fem strategiske prioriteter inden for rammerne af Fonden for De Ydre grænser.

Siden vedtagelsen af disse retsakter er der i løbet af 2010 sket en betydelig omlægning af SIS II efter færdiggørelsen af en vigtig testkampagne »etapemål 1«. Udviklingen i medlemsstaternes brug af SIS har desuden skabt et behov for at ajourføre de tekniske krav til SIS II, hvad angår ydedygtighed og lagringskapacitet, hvilket har påvirket omkostningerne ved SIS II projektet på både centralt og nationalt plan.

(26) Hvad angår processen vedrørende migrering fra SIS 1+ til SIS II, førte udviklingen i kravene og de fremskridt, der blev gjort hen imod en færdiggørelse af projektet, til en ændring af migreringsarkitekturen, tidsplanen for migreringen og testkravene. Der var ikke taget højde for en stor del af de aktiviteter, der nu kræves på medlemsstatsplan for at migrere til SIS II på det tidspunkt, hvor forordning (EF) nr. 1104/2008 og afgørelse 2008/839/RIA blev vedtaget, eller hvor finansieringspakken og de flerårige programmer for Fonden for De Ydre Grænser blev udformet. Det er derfor nødvendigt delvis at tilpasse principperne for fordeling af omkostningerne ved migreringen fra SIS 1+ til SIS II. Visse nationale aktiviteter i tilknytning til migreringen, navnlig i forbindelse med medlemsstaternes deltagelse i de migreringsrelaterede testaktiviteter, kan samfinansieres over budgetposten for SIS II på Unionens almindelige budget. Denne mulighed bør omfatte specifikke og veldefinerede aktiviteter, der går videre end og ikke falder sammen med andre SIS II-relaterede foranstaltninger, hvortil der fortsat ydes støtte inden for rammerne af Fonden for De Ydre Grænser. Den finansielle støtte, der således ydes i medfør af denne forordning, bør supplere den støtte, der ydes via Fonden for De Ydre Grænser.

(27) I forbindelse med den samfinansiering, der ydes inden for rammerne af denne forordning, bør der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger for at forhindre uregelmæssigheder og svig, og der bør træffes de nødvendige skridt til at inddrive midler, der er gået tabt, er udbetalt uretmæssigt eller ikke er anvendt korrekt, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽⁴⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 233 af 5.9.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

- (28) For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne forordning og under hensyn til beslutningens finansielle virkninger for medlemsstaterne, som fortsat skal være fuldt involveret, når Kommissionen udøver sine gennemførelsesbeføjelser, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (29) Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde tæt sammen i samtlige faser af udviklingen af SIS II og migreringen fra SIS 1+ til SIS II for at fuldende processen. Med Rådets konklusioner om SIS II af 26.-27. februar 2009 og 4.-5. juni 2009 blev der oprettet et uformelt organ bestående af eksperter fra medlemsstaterne, der betegnes som Det Globale Programstyringsråd, for at forbedre samarbejdet og yde medlemsstaterne direkte støtte til det centrale SIS II-projekt. Det positive resultat af nævnte ekspertgruppes arbejde og nødvendigheden af yderligere at forbedre samarbejdet og gennemsigtigheden i det centrale SIS II projekt berettiger, at gruppen integreres formelt i SIS II's forvaltningsstruktur. En ekspertgruppe, der benævnes Det Globale Programstyringsråd, bør derfor nedsættes formelt for at supplere SIS II's nuværende organisatoriske struktur. For at sikre effektivitet og omkostningseffektivitet bør antallet af eksperter begrænses. Det Globale Programstyringsråds aktiviteter bør ikke berøre Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder.
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger.
- (31) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for overvågningen af forordning (EF) nr. 45/2001 og for at sikre dens anvendelse og har beføjelse til at overvåge EU-institutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger. Den Fælles Tilsynsmyndighed er ansvarlig for at føre tilsyn med den tekniske støttefunktion for det nuværende SIS 1+, indtil den retlige ramme for SIS II træder i kraft. De nationale tilsynsmyndigheder er ansvarlige for at føre tilsyn med behandlingen af SIS 1+-personoplysninger på deres respektive medlemsstaters område og vedbliver med at være ansvarlige for at føre tilsyn med, at behandlingen af SIS II-personoplysninger foregår lovformeligt på medlemsstaternes område. Denne forordning bør ikke berøre de specifikke bestemmelser i Schengenkonventionen eller i forordning (EF) nr. 1987/2006 eller afgørelse 2007/533/RIA, hvad angår beskyttelsen af og sikkerheden omkring personoplysninger. Nævnte retlige ramme for SIS II sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sørger for et koordineret tilsyn med SIS II.
- (32) Migreringen fra SIS 1+ til SIS II er en kompleks proces, som trods alle berørte parter omfattende forberedelser, indebærer betydelig tekniske risici. Det er ønskeligt, at den retlige ramme sikrer den nødvendige fleksibilitet til at reagere på uventede problemer i forbindelse med det centrale system eller et eller flere nationale systemer under migreringsprocessen. Rådet bør derfor i tilfælde af tekniske vanskeligheder have mulighed for at fastsætte den endelige dato for afslutningen af migreringen i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA, alt imens omstillingsfasen og perioden med intensiv overvågning af hensyn til retssikkerheden bør være så kortvarig som muligt.
- (33) Målene for denne forordning, nemlig oprettelsen af den midlertidige migreringsarkitektur og migreringen af data fra SIS 1+ til SIS II, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (34) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (35) For allerede i 2012 at igangsætte den finansielle facilitet, som kunne ydes til medlemsstaterne fra Unionens almindelige budget i overensstemmelse med denne forordning, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (36) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne jf. aftale indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽¹⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽²⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (37) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁴⁾.
- (38) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁶⁾.
- (39) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmarks afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (40) Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁷⁾.
- (41) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁽⁸⁾.
- (42) Denne forordning berører ikke arrangementerne vedrørende Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengenreglerne som fastsat i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF og afgørelse 2002/192/EF.
- (43) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (44) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og har afgivet sin udtalelse den 9. juli 2012⁽⁹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Generelt formål

- Schengeninformationssystemet (SIS), der blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i Schengenkonventionen af 1990 (SIS 1+), erstattes af et nyt system, Schengeninformationssystem II (SIS II), hvis oprettelse, drift og brug er reguleret i afgørelse 2007/533/RIA.
- I overensstemmelse med de procedurer og den opgavefordeling, der er fastlagt i denne forordning, udvikles SIS II af Kommissionen og medlemsstaterne som ét samlet, integreret system og forberedes til drift.
- Udviklingen af SIS II kan ske ved gennemførelse af et alternativt teknisk scenario, der er karakteriseret ved sine egne tekniske specifikationer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- »det centrale SIS II«: den tekniske støttefunktion for SIS II, der indeholder en database, som kaldes »SIS II-databasen«, og en ensartet national grænseflade (NI-SIS)
- »C.SIS«: den tekniske støttefunktion for SIS 1+, der indeholder referencedatabasen for SIS 1+ og den ensartede nationale grænseflade (N.COM)
- »N.SIS«: det nationale SIS 1+-system, som består af de nationale datasystemer, der er i forbindelse med C.SIS

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽⁷⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁸⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽⁹⁾ EUT C 336 af 6.11.2012, s. 10.

- d) »N.SIS II«: det nationale SIS II-system, som består af de nationale datasystemer, der er i forbindelse med det centrale SIS II
- e) »konverterer«: et teknisk værktøj, der muliggør en konsekvent og pålidelig kommunikation mellem C.SIS og det centrale SIS II til sikring af de i artikel 10, stk. 3, nævnte funktioner og som gør det muligt at konvertere og synkronisere data mellem C.SIS og det centrale SIS II
- f) »samlet testning«: den testning, der henvises til i artikel 71, stk. 3, litra c), i afgørelse 2007/533/RIA
- g) »testning af de supplerende oplysninger«: funktionstestning mellem Sirenekontorerne.

Artikel 3

Formål og anvendelsesområde

Denne forordning fastlægger opgave- og ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, med hensyn til følgende opgaver:

- vedligeholdelsen og den fortsatte udvikling af SIS II
- en samlet testning af SIS II
- en testning af de supplerende oplysninger
- den fortsatte udvikling og testning af en konverterer
- indførelsen og testningen af en midlertidig migreringsarkitektur
- migreringen fra SIS 1+ til SIS II.

Artikel 4

Den midlertidige migreringsarkitekturs tekniske komponenter

For at sikre migreringen fra SIS 1+ til SIS II skal følgende komponenter i nødvendigt omfang gøres tilgængelige:

- C.SIS og forbindelsen til konverteren
- kommunikationsinfrastrukturen for SIS 1+, der gør det muligt for C.SIS at kommunikere med N.SIS
- N.SIS
- det centrale SIS II, NI-SIS og kommunikationsinfrastrukturen for SIS II, der gør det muligt for det centrale SIS II at kommunikere med N.SIS II og konverteren
- N.SIS II
- konverteren.

Artikel 5

Den vigtigste ansvarsfordeling i forbindelse med udviklingen af SIS II

- Kommissionen fortsætter udviklingen af det centrale SIS II, kommunikationsinfrastrukturen og konverteren.
- Frankrig stiller C.SIS til rådighed og driver det i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengenkonventionen.
- Medlemsstaterne fortsætter udviklingen af N.SIS II.
- De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, vedligeholder N.SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengenkonventionen.
- De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, stiller kommunikationsinfrastrukturen for SIS 1+ til rådighed og driver den.
- Kommissionen samordner aktiviteterne og yder den nødvendige støtte til gennemførelsen af de i stk. 1-3 nævnte opgaver og ansvarsområder.

Artikel 6

Fortsat udvikling

De gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at fortsætte udviklingen af SIS II som nævnt i artikel 5, stk. 1, især de foranstaltninger, der er nødvendige for at korrigere fejl, vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

De gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at fortsætte udviklingen af SIS II som nævnt i artikel 5, stk. 3, for så vidt den vedrører den ensartede nationale grænseflade, der sikrer kompatibiliteten mellem N.SIS II og det centrale SIS II, vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17, stk. 2.

Artikel 7

Hovedaktiviteter

- Kommissionen foretager sammen med de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, en samlet testning.
- Kommissionen opretter sammen med Frankrig og de øvrige medlemsstater, der deltager i SIS 1+, en midlertidig migreringsarkitektur og foretager en testning af denne arkitektur.
- Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, gennemfører migreringen fra SIS 1+ til SIS II.
- De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, foretager en testning af udvekslingen af supplerende oplysninger.
- Kommissionen yder den nødvendige støtte på centralt SIS II-niveau til de i stk. 1-4 omhandlede aktiviteter.
- De i stk. 1-3 omhandlede aktiviteter samordnes af Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

Artikel 8

Samlet testning

1. Den samlede testning starter ikke, før Kommissionen har erklæret, at den mener, at de test, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 2008/173/RIA, har givet tilstrækkelig gode resultater til at indlede en sådan testning.

2. Der foretages en samlet testning, der navnlig tager sigte på at bekræfte, at Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til at behandle SIS II-data og påvise, at SIS II har en ydedygtighed, der mindst svarer til, hvad der er opnået med SIS 1+.

3. Den samlede testning foretages af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, for så vidt angår N.SIS II, og af Kommissionen, for så vidt angår det centrale SIS II.

4. Den samlede testning foretages i overensstemmelse med en detaljeret tidsplan, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, i samarbejde med Kommissionen.

5. Den samlede testning foretages på grundlag af de tekniske specifikationer, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, i samarbejde med Kommissionen.

6. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, fastlægger kriterierne for at afgøre, om der er truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til at behandle SIS II-data, og om SIS II har en ydedygtighed, der mindst svarer til, hvad der er opnået med SIS 1+.

7. Testresultaterne analyseres ved brug af de kriterier, der henvises til i stk. 6 i denne artikel, af Kommissionen og af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet. Testresultaterne godkendes i overensstemmelse med artikel 71, stk. 3, litra c), i afgørelse 2007/533/RIA.

8. De medlemsstater, der ikke deltager i SIS 1+, kan deltage i den samlede testning. Deres resultater påvirker ikke den samlede godkendelse af testningen.

Artikel 9

Testning af de supplerende oplysninger

1. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, foretager Sirene-funktionstestningen.

2. Kommissionen stiller det centrale SIS II og dets kommunikationsinfrastruktur til rådighed under gennemførelsen af testningen af de supplerende oplysninger.

3. Testningen af de supplerende oplysninger foretages i overensstemmelse med en detaljeret tidsplan, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

4. Testningen af de supplerende oplysninger foretages på grundlag af de tekniske specifikationer, der fastlægges af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

5. Testresultaterne analyseres af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, sikrer, at det samlede testresultat fremsendes til Europa-Parlamentet.

6. De medlemsstater, der ikke deltager i SIS 1+, kan deltage i testningen af de supplerende oplysninger. Deres resultater påvirker ikke den samlede godkendelse af testningen.

Artikel 10

Midlertidig migreringsarkitektur

1. Der oprettes en midlertidig migreringsarkitektur, som består af de i artikel 4, litra a)-f), fastsatte komponenter. Konverteren forbinder det centrale SIS II og C.SIS i en migreringsperiode. N.SIS forbindes med C.SIS og N.SIS II med det centrale SIS II.

2. Kommissionen stiller en konverter, det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen til rådighed som en del af den midlertidige migreringsarkitektur.

3. Konverteren konverterer i nødvendigt omfang data i to retninger mellem C.SIS og det centrale SIS II og holder C.SIS og det centrale SIS II synkroniseret.

4. Kommissionen tester kommunikationen mellem det centrale SIS II og konverteren.

5. Frankrig tester kommunikationen mellem C.SIS og konverteren.

6. Kommissionen og Frankrig tester kommunikationen mellem det centrale SIS II og C.SIS via konverteren.

7. Frankrig forbinder sammen med Kommissionen C.SIS med det centrale SIS II via konverteren.

8. Kommissionen tester sammen med Frankrig og de øvrige medlemsstater, der deltager i SIS 1+, den midlertidige migreringsarkitektur som helhed i overensstemmelse med en testplan, der er udarbejdet af Kommissionen.

9. Frankrig stiller om nødvendigt oplysninger til rådighed til testformål.

Artikel 11

Migreringen fra SIS 1+ til SIS II

1. Med henblik på migreringen fra C.SIS til det centrale SIS II stiller Frankrig SIS 1+-databasen til rådighed og Kommissionen indfører SIS 1+-databasen i det centrale SIS II. De data i SIS 1+-databasen, der er omhandlet i Schengenkonventionens artikel 113, stk. 2, indlæses ikke i det centrale SIS II.

2. De medlemsstater, der deltager i SIS 1+, migrerer fra N.SIS til N.SIS II ved hjælp af den midlertidige migreringsarkitektur med støtte fra Frankrig og fra Kommissionen.

3. Migreringen af det nationale system fra SIS 1+ til SIS II begynder med dataindlæsning i N.SIS II, når dette N.SIS II skal indeholde en datafil, den nationale kopi, der indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS II-databasen.

Den dataindlæsning, der er beskrevet i første afsnit, følges af en omstilling fra N.SIS til N.SIS II i hver medlemsstat. Omstillingen skal begynde på den dato, som Rådet, der handler i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA, fastsætter, efter at betingelserne i artikel 71, stk. 3, i nævnte afgørelse er opfyldt. Omstillingen fra N.SIS til N.SIS II for alle medlemsstaterne skal være afsluttet højst 12 timer senere. De nationale applikationer til udveksling af supplerende oplysninger migreres til s-TESTA-netværket parallelt med omstilling.

Migreringen afsluttes efter en periode med intensiv overvågning. Denne periode med intensiv overvågning skal være begrænset i tid og må ikke overstige 30 dage fra datoen for den første medlemsstats omstilling.

Migreringen skal følge en detaljeret tidsplan, der fastlægges af Kommissionen og af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet.

4. Kommissionen bistår med samordningen og støtten af de fælles aktiviteter under migreringen.

Artikel 12

Materielle retlige ramme

I migreringens dataindlæsningsfase, jf. artikel 11, stk. 3, første afsnit, finder bestemmelserne i Schengenkonventionens afsnit IV anvendelse på SIS 1+.

Fra den første medlemsstats omstilling fra N.SIS til N.SIS II, jf. denne forordnings artikel 11, stk. 3, andet afsnit, finder afgørelse 2007/533/RIA anvendelse.

Denne forordning vil fortsat finde anvendelse på den foreløbige migreringsarkitektur under hele migreringen, jf. artikel 11, stk. 3.

Artikel 13

Samarbejde

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder om gennemførelsen af alle de aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder.

2. Kommissionen yder især den nødvendige støtte på centralt SIS II-niveau til testningen af og migreringen til N.SIS II.

3. Medlemsstaterne yder især den nødvendige støtte på N.SIS II-niveau til testningen af den midlertidige migreringsarkitektur.

Artikel 14

Erstatning af de nationale dele med N.SIS II

1. N.SIS II kan erstatte den nationale del omhandlet i Schengenkonventionens artikel 92, og i så fald er det ikke nødvendigt, at medlemsstaterne opbevarer en national datafil.

2. Hvis en medlemsstat erstatter sin nationale del med N.SIS II, bliver den tekniske støttefunktions obligatoriske funktioner over for den pågældende nationale del, jf. Schengenkonventionens artikel 92, stk. 2 og 3, obligatoriske funktioner over for det centrale SIS II, jf. dog de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, 2 og 3, i denne forordning.

Artikel 15

Databehandling og opbevaring af registreringer i det centrale SIS II

1. Der skal kunne søges elektronisk i den centrale SIS II-database på de enkelte medlemsstaters område.

2. Det centrale SIS II stiller de tjenester til rådighed, som er nødvendige for indlæsningen og behandlingen af SIS 1+-oplysninger, onlineajourføringen af nationale N.SIS II-kopier, synkronisering og overensstemmelsen mellem de nationale N.SIS II-kopier og den centrale SIS II-database samt procedurerne for initialisering og genopretning af de nationale N.SIS II-kopier.

3. Uden at det berører de relevante bestemmelser i afsnit IV i Schengenkonventionen, påser Kommissionen, at hver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for det centrale SIS II registreres for at kontrollere, om søgningen er lovlig, idet Kommissionen kontrollerer lovligheden af databehandlingen og udøver kontrol med, at det centrale SIS II og de nationale systemer, dataintegriteten og datasikkerheden fungerer efter hensigten.

4. Registreringerne skal navnlig vise datoen og tidspunktet for overførslen af oplysninger, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, henvisningen til de overførte oplysninger samt identiteten på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.

5. Registreringerne må kun anvendes til det i stk. 3 nævnte formål og slettes tidligst ét år og senest tre år efter deres oprettelse.

6. Registreringerne kan opbevares længere, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

7. De kompetente myndigheder omhandlet i artikel 60, stk. 1, og artikel 61, stk. 1, i afgørelse 2007/533/RIA, der er ansvarlige for at kontrollere, om søgningen og databehandlingen er lovlige, for egenkontrol og for at udføre kontrol med, om det centrale SIS II, dataintegriteten og datasikkerheden fungerer efter hensigten, skal i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse 2007/533/RIA inden for rammerne af deres beføjelser og på anmodning have adgang til disse registreringer, således at de er i stand til at udføre deres opgaver.

Artikel 16

Udgifter

1. Udgifter i forbindelse med migreringen, den samlede testning, testningen af supplerende oplysninger, vedligeholdelses- samt udviklingsaktiviteter vedrørende det centrale SIS II eller kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Unionens almindelige budget.

2. Udgifter i forbindelse med installation, migrering, vedligeholdelse og udvikling af de nationale systemer samt de opgaver, de nationale systemer skal udføre i henhold til denne forordning, afholdes af de enkelte medlemsstater som fastsat i artikel 119, stk. 2, i Schengenkonventionen.

3. Som et supplement til den finansielle bistand fra Fonden for de Ydre Grænser kan Unionen yde et finansielt bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til deres migrering og migreringsrelaterede testaktiviteter, som udføres i henhold til artikel 8, artikel 9, artikel 10, stk. 8, og artikel 11 i denne forordning til at dække specifikke og veldefinerede aktiviteter.

Unionens bidrag til de aktiviteter, der er omhandlet første afsnit, skal have form af tilskud, jf. afsnit VI i finansforordningen. Bidraget må ikke overstige 75 % af hver medlemsstats støtteberettigede udgifter, og det må ikke overstige 750 000 EUR pr. medlemsstat. Kommissionen vurderer, træffer beslutning om og forvalter samfinansieringen i henhold til budgetproceduren og andre procedurer, navnlig procedurerne i finansforordningen.

Enhver medlemsstat, der anmoder om et sådant finansielt bidrag, skal udarbejde et finansielt overslag, hvoraf fordelingen af såvel driftsudgifterne som de administrative udgifter til aktiviteter i forbindelse med testningen og migreringen fremgår. Hvis medlemsstaterne anvender EU-midler til dækning af deres udgifter, skal disse udgifter være rimelige og i overensstemmelse med principperne om forsvarlig finansiel forvaltning, navnlig hvad angår nytteværdi og omkostningseffektivitet. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en rapport om deres anvendelse af Unionens bidrag senest seks måneder efter den dato, som Rådet, der handler i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA, har fastsat for omstillingen.

Hvis Unionens bidrag ikke anvendes eller ikke anvendes hensigtsmæssigt eller anvendes delvist eller sent, kan Unionen mindske, tilbageholde eller annullere sit finansielle bidrag. Hvis

medlemsstaterne ikke bidrager eller kun bidrager delvist eller sent til finansieringen af de aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, kan Unionen mindske sit finansielle bidrag.

4. Revisionsretten er berettiget til at udføre den fornødne revision sammen med de nationale revisionsorganer eller med de kompetente nationale myndigheder. Kommissionen tillægges beføjelse til at foretage enhver form for kontrol og inspektion, der er nødvendig for at sikre en ordentlig forvaltning af Unionens midler og beskytte Unionens finansielle interesser mod svig og uregelmæssigheder. Med henblik herpå stiller medlemsstaterne alle relevante dokumenter og registreringer til rådighed for Kommissionen og Revisionsretten.

5. Udgifterne til etablering og brug af den i Schengenkonventionens artikel 92, stk. 3, omhandlede tekniske støttefunktion, herunder udgifterne til kabeltilslutning mellem de nationale dele af SIS 1+ og den tekniske støttefunktion og de aktiviteter, der gennemføres sammen med de opgaver, der er pålagt Frankrig i medfør af denne forordning, afholdes i fællesskab af medlemsstaterne som fastsat i artikel 119, stk. 1, i Schengenkonventionen.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af det udvalg, der er nedsat ved artikel 67 i afgørelse 2007/533/RIA (»udvalget«). Udvalget er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Hvis udvalget ikke afgiver udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 18

Det Globale Programstyringsråd

1. Uden at det berører de respektive ansvarsområder og aktiviteter for Kommissionen, udvalget, Frankrig og de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, nedsættes der hermed en gruppe bestående af tekniske eksperter, der benævnes Det Globale Programstyringsråd (»Programstyringsrådet«). Programstyringsrådet skal være et rådgivende organ for bistand til det centrale SIS II-projekt og lette sammenhængen mellem det centrale og de nationale SIS II-projekter. Programstyringsrådet har hverken kompetence til at træffe afgørelse eller mandat til at repræsentere Kommissionen eller medlemsstaterne.

2. Programstyringsrådet består af højst ti medlemmer, der mødes regelmæssigt. Højst otte eksperter og et tilsvarende antal suppleanter udpeges af de medlemsstater, der deltager i

SIS 1+, forsamlet i Rådet. Højest to eksperter og to suppleanter udpeges af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat blandt Kommissionens tjenestemænd.

Andre eksperter fra medlemsstaterne og tjenestemænd i Kommissionen, som er direkte involveret i udviklingen af SIS II-projekterne, kan deltage i Programstyringsrådets møder for deres respektive forvaltningers eller institutioners regning.

Programstyringsrådet kan som defineret i det i stk. 5 omhandlede arbejdsgrundlag invitere andre eksperter til at deltage i Programstyringsrådets møder for de respektive forvaltningers, institutioners eller virksomheders regning.

3. Eksperter udpeget af de medlemsstater, der varetager det aktuelle og det kommende formandskab, indbydes altid til at deltage i Programstyringsrådets møder.

4. Programstyringsrådets sekretariat forestås af Kommissionen.

5. Programstyringsrådet fastsætter selv sin forretningsorden, som især skal omfatte procedurer for:

- skiftende formandskab mellem Kommissionen og formandskabet
- mødesteder
- forberedelse af møder
- deltagelse af andre eksperter
- en kommunikationsplan, der sikrer fuld information af ikke-deltagende medlemsstater.

Forretningsordenen får virkning efter en positiv udtalelse afgivet af generaldirektøren for Kommissionens ansvarlige generaldirektorat og af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet inden for rammerne af udvalget.

6. Programstyringsrådet aflægger regelmæssigt skriftlig rapport om fremskridtene med projektet, herunder den ydede rådgivning og begrundelserne herfor til udvalget eller eventuelt til Rådets relevante forberedende organer.

7. Administrative udgifter og rejseudgifter i tilknytning til Programstyringsrådets aktiviteter afholdes over Unionens almindelige budget, i det omfang de ikke godtgøres fra anden side, jf. dog artikel 16, stk. 2. For så vidt angår rejseudgifter i tilknytning til Programstyringsrådets arbejde for de af Programstyringsrådets medlemmer, der er udpeget af de medlemsstater, der deltager i SIS 1+, forsamlet i Rådet, og for de eksperter, der er indbudt i medfør af denne artikels stk. 3, gælder Kommissionens »Ordning om godtgørelse af eksterne personer, der af Kommissionen indkaldes som eksperter«.

Artikel 19

Rapportering

Kommissionen forelægger ved udgangen af hvert halvår, og første gang ved udgangen af første halvår 2009, en situationsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen af SIS II og migreringen fra SIS 1+ til SIS II. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet resultaterne af de test, der er omhandlet i artikel 8 og 10.

Artikel 20

Ophævelse

Afgørelse 2008/839/RIA ophæves.

Henvisninger til den ophævede afgørelse gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 21

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber, når migreringen er afsluttet som omhandlet i artikel 11, stk. 3, tredje afsnit. Kan denne dato ikke overholdes som følge af udestående tekniske vanskeligheder med tilknytning til migreringsprocessen, udløber den på en dato, der fastsættes af Rådet i medfør af artikel 71, stk. 2, i afgørelse 2007/533/RIA.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2012.

På Rådets vegne
E. FLOURENTZOU
Formand

BILAG I

DEN OPHÆVEDE AFGØRELSE MED EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER

Rådets afgørelse 2008/839/RIA
 (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 43)
 Rådets afgørelse 542/2010/RIA
 (EUT L 155 af 22.6.2010, s. 23)

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Afgørelse 2008/839/RIA	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
—	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 17a	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 19	Artikel 21
—	Bilag I
—	Bilag II